

RECHMISTRZ (7) *sb m*

rechmistrz (5), **rachmistrz** (2); rechmistrz *Mącz* (5); rachmistrz *Calep* (2).

-trz (5), -trs (2); -trz *Calep* (2); -trz : -trs *Mącz* (3:2).

e oraz a *jasne*.

sg *N* rechmistrz (5). ◇ [*D* rachmistrzowi.] ◇ *pl N* rechmistrze (1) *Mącz*, rachmistrzowie (1) *Calep*.

Sł stp brak, Cn: rachmistrz, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów): rechmistrz i XVII w. (z Cn): rachmistrz.

Człowiek biegły w liczeniu; urzędnik zajmujący się finansami; może też nauczyciel arytmetyki; calculator Mącz, Calep, Cn; rationibus Mącz; ratiocinator Calep; algorista, logista, procurator rationalis, rationator Mącz; arithmeticus Cn (7) : PRAEPOSITIO [...]. Aliquando denotat officium, ut [...] A calculis vel rationibus. Rechmistrz/ álbo/ Szafarz/ Podfkárbi. Mącz 1a; Rationales et procuratores Caesaris idem erant, Rechmistrze. Mącz 347c, 31c, 196d, 347c; Calep 151a, 896a.

[*Przen: Bóg Sędzia: Mogliby dziś pánowie niektorzy w Chrifciánstwie przykład z tego brác/ ktorzy [...] / wolności poddanych fwych łamią/ ktore pokáziwfy/ iednák teź łami zemrzeć muřą: á ieřli nie tu/ tedy koniecznie Po śmierci frogiemu ráchmistrzowi liczbę dáć muřą CiceroKosz H4.*]

Cf RACHOWNIK